

1) Je podle Vás v pořádku tento rozhovor z pohledu soudcovské etiky?

[„Tvrký trest nikoho do budoucna neochrání.“ Soudce Vávra o znásilnění a Feriho kauze - Echo24.cz](#)

Části rozhovoru:

Může odsouzení Dominika Feriho nějakým způsobem změnit způsob přemýšlení o souzení trestných činů znásilnění, respektive pokusů o znásilnění?

Myslím si, že v České republice, a především v trestní oblasti lze těžko hledat precedenty u skutkových záležitostí. Ty debaty okolo znásilnění se nejčastěji týkají hodnověrnosti výpovědí a hodnocení důkazů, jelikož to nemá precedentní význam.

Hovořilo se i o tom, že Dominiku Ferimu přitížil i způsob jeho obhajoby a určitá arogance. Stojí ten problém tak, že bychom měli lidi soudit za to, z čeho jsou obžalováni, anebo záleží i na tom, jestli se u soudu přiznají a jak vystupují?

Obecně platí velmi starý judikát, který říká, že způsob obhajoby nesmí být přitěžující okolností pro obžalovaného. Poté už bohužel musím mlčet, protože je vysoce pravděpodobné, že budu sedět v odvolacím senátu, který se té kauze bude věnovat. Sebepodrobnější hodnotící úsudek, byť obecný, by pak mohl být brán jako podjatost.

Při projednávání kauzy exposlance Feriho se také často zmiňovalo to, že v jednací síni i na chodbě padala veřejně jména jeho údajných obětí, která pak navíc reprodukovala média. Existuje v soudcovské komunitě názor na to, zda by se tato jména měla říkat nahlas?

V principu patří k základům určitá ochrana obětí, zejména v případech, kdy může být z nějakých důvodů zvláště zranitelná. Paradoxně totiž ta druhotná medializace případu může být pro člověka ještě obtížnější než samotný trestný čin. Jednak se vracejí negativní zážitky, jednak se to začne mediálně propírat, což pro člověka může mít velký význam.

Mělo by být na předsedovi konkrétního senátu, aby nad rámec zákona v rámci své pravomoci přijal taková opatření, která by těm rizikům zabránila.

V tomto případě se to myslíte povedlo?

To už je zase hodnocení konkrétní věci, takže vám nemohu odpovědět. Nelze vyloučit, že to budu přezkoumávat a právě toto by mohlo být jednou z námitek v rámci odvolání.

Dominik Feri byl zatím nepravomocně odsouzen na tři roky vězení. V souvislosti s tím se objevila i tradiční debata o tvrdosti postihu za znásilnění a jiné trestné činy, ať už jde o krádeže nebo užívání zakázaných látek. Jak toto vidíte vy?

Mohu říci, že nepodporuji redefinici trestního činu znásilnění. Pokud jde o trestní sazby, jde o věc politické vůle Parlamentu České republiky. Nejpozději od 19. století víme, že výše trestu nemá sebemenší význam pro odvrácení jednání toho pachatele. To už je jen odplata. Proto vyspělý svět postupně odmítl tresty smrti a podobně, protože se ukázalo, že tvrdý trest nikoho do budoucna neochrání. Což neznamená, že pachatel nemá jít do vězení, nicméně nemá cenu příliš tresty navyšovat. Nemá to efekt, akorát obrovské náklady pro stát. Každý vězeň stojí daňové poplatníky 2 tisíce korun denně.

Případy 2) až 4) jsou hypotetické příklady, nehleďte podobnosti se skutečnými kauzami a nepřidávejte žádná další fakta.

2) Justiční čekatel se účastnil přednášky předsedy Nejvyššího soudu, který je celoživotní trestní soudce, o profesní etice, který v průběhu přednášky udělal tři nevhodné vtipy o znásilnění. Přednáška nebyla nahrávána a byla určena jen justičnímu čekatelstvu a asistentstvu.

Jak měl správně justiční čekatel reagovat? Měl předsedovi sdělit svou kritiku jeho nevhodného chování soukromě? Měl povinnost mlčet? Mohl zveřejnit sporné části prezentace na sociálních sítích, aniž o tom před tím hovořil s příslušným předsedou NS? Nebo je to v rozporu s jeho profesními etickými závazky (bránit u veřejnosti důvěryhodnost soudů)? Zaměřte na právní stránku věci (co se nesmí), ale též na etickou (co se má a co se nemá).

3) Soudce Nejvyššího soudu senátu, který je mimo jiné specializován na náhradu škody, má vzdělávací přednášku pro právníky největší české pojišťovny a za den této přednášky dostal od pojišťovny odměnu 40.000,- Kč.

Je to v souladu s jeho právními a etickými povinnostmi?

4) Soudce Nejvyššího správního soudu publikoval dvě ajurvédské kuchařky, které se skvěle prodávají. Vydala je firma, jejíž je soudce společník spolu se svou manželkou, manželka je jednatelka (společnost nemá jiné společníky ani jednatele). Tato společnost také pořádá placené přednášky a školící pobyty, jak vařit podle Ajurvedy, kde soudce vystupuje. Společnost na tom poměrně slušně vydělává. Na webu této společnosti neuvádí nic, co by svědčilo o tom, že přednášející je soudce či právník, u svého jména uvádí titul Dr., ačkoli má správně titul JUDr.

Je to v souladu s jeho právními a etickými povinnostmi?